

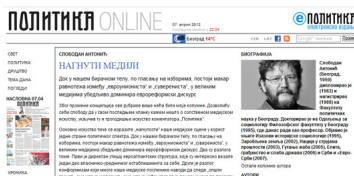
Када ових дана гледате Тадића, Динкића или неког другог политичара из досадашње владине већине, заврти вам се у глави од силних обећања и критика. Много се критикује досадашња политика, као што се износи и много нових и добрих идеја како да се поправи стање у Србији. Као да нам је свима извађен мозак, па више не знамо ни ко смо ми, нити ко су они.

Њихова кампања је толико нападна и с таквом количином уверљивости, да човек опхрван различитим бригама и са слабијом концентрацијом мора добро да се напрегне да му рука, 6. маја, сама не пође па да заокружи ДС или УРС. Наравно, они међу нама који су, након 2008, изгубили посао или га нису могли добити, тешко да ће се у тој ствари преварити. Али, пуно је оних који су се некако већ свикли да имају мање новца/посла него пре, па их овај агресивни изборни наступ владајуће елите може збунити и преварити да ипак гласају за „стару екипу“.

Лек је да свако направи списак личних и општих штета које је претрпео после 2008. Мени је било лако да саставим овај списак. На личном плану, укинута ми је [#160;рубрика у Политици](#) (а из

Печата сам [отишао сам](#)

, пошто су ме, тамо намножени Видовњаци и турбо патриоте, уз терцирање Уредништва, оптужили да сам превише [слаб патриота и аналитичар](#) :-).

Од општих штета у рабош овој власти уписао сам: [неуставни Статут АП Војводине](#) , [безг лаво задуживање у иностранству и пораст незапослености](#)

, [капитулацију од 9. септембра и крај активне косовске политике](#)

, [признање Косова* зарад добијања кандидатуре](#)

Једно лично размишљање о изборима 2012.

Пише: Слободан Антонић
недеља, 08 април 2012 14:05

,
[идолопоклонички однос према ЕУ](#)
,
[улазак у улични рат са сопственим грађанима због геј параде](#)
,
[партизацију судства](#)
,
[претварање парламента у гласачку машину](#)
, препуштање „другој Србији“ највећег дела простора
[у култури](#)
и
[медијима](#)
(посебно
[уништавање НИН-а](#)
)
[демографску имплозију](#)
,
[неразјашњено убиство Ранка Панића](#)
...

Оно што ми највише смета у кампањи владајуће поставе јесте упадљиво одсуство било какве критичке саморефлексије. Нико да каже – „погрешили смо у томе-и-томе, али смо зато ипак добро урадили ово-и-ово, научили смо лекцију, гледаћемо да такве грешке више не правимо“, итд. Не мора то да стоји у њиховим спотовима, Али, зашто се то не каже макар узгред, у бројним емисијама у којима наступају? Знам да то вероватно није по правилима које намећу маркетиншки магови. Но без тога ти политичари постају само – обичне машине за лагање.

И док владајућа екипа за ове изборе поново има агресивну и хипнотишућу причу, њен главни опозициони такмац, СНС, оставља утисак да нема друге политичке идеје осим: „Народ је незадовољан, хоћемо сада мало и ми да владамо“. Гледао сам недавно [Упитн](#)
[ик](#) са
Николићем и Дачићем и зачудио се колико је Николић био неприпремљен и тром, али зато политички арогантан и самоуверен. Напредњаци изгледа чекају да им власт падне у крило као крушка, а да не морају да уложе готово никакав озбиљан интелектуални напор.

